

HALUK İNANICI • Aşkın Yedi Menzili

HALUK İNANICI Çocukluğunu İstanbul'un Tophane, Galata, Bayrampaşa, Karagümrük semtlerinde geçirip askeri ve sivil cümle okulları kâmilten bitirdi. 12 Eylül 1980 askeri darbe sürecinde üstegmenken emekli edildi. 1983 yılından beri serbest avukatlık yapıyor. Daha önce yayımlanmış kitapları: *21. Yüzyılda Avukatlık ve Baro* (makaleler, 2008, Legal Yayınevi); *Rugan Ayakkabılı Teğmen* (roman, 2010, Everest Yayınları), *Parçalanmış Adalet* (derleme, 2011, İletişim Yayınları); *Dinle Lisa* (roman, 2013, İletişim Yayınları); *Türkiye'de Hukuku Yeniden Düşünmek* (derleme, 2015, İletişim Yayınları); *Aşkın Yedi Menzili* (roman, 2016, İletişim Yayınları); *Endülü'sü Farklı Gezmek* (gezi-kültür, 2019, İletişim Yayınları); *Atina'yı Farklı Gezmek* (gezi-kültür, e-kitap, 2023, İletişim Yayınları), *Belçika'yı Farklı Gezmek* (gezi-kültür, e-kitap, 2023, İletişim Yayınları).

İletişim Yayınları 2402 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 408

ISBN-13: 978-975-05-2113-3

© 2016 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2016, İstanbul

2. Baskı 2025, İstanbul

EDİTÖR Levent Cantek - Bahar Siber

YAYINA HAZIRLAYAN Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK Suat Aysu

İLLÜSTRASYONLAR Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnu Abbas

DÜZELTİ Nebiye Çavuş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

HALUK İNANICI

Aşkın Yedi Menzili

Ege ve Deniz'e

İÇİNDEKİLER

I. TAŞBEK BABA (Başlangıç Menzili)	9
1. Sehend Kalesi.....	11
2. Rum Diyarı.....	24
3. Ayrılık Vakti.....	36
4. Tenden Geçip de Cana Erişirsen.....	41
5. Allah'ın Gönlü, Herkesin Evidir.....	50
II. TEBRİZLİ ARİF (Keşif Menzili)	63
6. Kameriyede Bahar Yağmuru Sonrası.....	65
7. Karşılaşma.....	82
8. Aşkın Billur Sesi.....	91
9. Bulmak İçin Aramak Gerekir.....	103
10. Seher Yeli.....	116
III. ÖĞRETMEN PORINE (Ulaşma Menzili)	129
11. Dünyanın Başkenti.....	131
12. Geçmiş Zamanın Peşinde.....	147
13. Keşke Kalsaydın Yanımda.....	154

IV. EMİR NUREDDİN (Duyma Menzili)	161
14. Kızılören Hanı	163
15. Hayal ve Rüya	172
V. BAŞÖĞRETMEN TIMOTHY (Yansıma Menzili)	183
16. Yola Revan Olundu	185
17. Hazine	194
18. Aşk Kapısı	199
19. Doğum Günü Kutlaması	214
20. Yemista	220
VI. MAHPERİ SULTAN (Kavuşma Menzili)	229
21. Gönül Coşarsa Akıl Susarmış	231
22. Halisane Aşk	242
23. Derinlerden Bir Irmak Akar Usul Usul	249
24. Candır Hayal, Hayaldir Can Verir	261
VII. ARİFE HÜMEYSA (Huzur Menzili)	267
25. Vakayiname	269
26. Nefesten Nefese	281
27. Uğurlama	293

Romanda geçen bazı kişi ve mekân isimlerinin gerçek olması, bazı olayların yaşananları andırması okuyucuyu yanıltmasın. Tüm anlatılanlar yazarın, 13. yüzyılın ilk yarısında, Diyarı Rum diye anılan Anadolu'da kısa bir zaman aralığında gördüğü düşlerden ibarettir. Belirtilenler dışında, her deyiş, her nefes, her mısra yazarın imge dünyasında kendini içine girmekten alıkoyamadığı nazım dünyasının esintileri, kadim topraklardan esinlenmeleri ile çitlembik ağacının fısıltılarıdır.

DIYARJ RUM (1230-1243)

I

TAŞBEK BABA

1240'a doğru

BAŞLANGIÇ MENZİLİ

*İki tür insan vardır.
Rüyalarını hatırlayanlar ki,
onların mertebesi bellidir.
Diğerleri de rüyalarını
hatırlamayanlar.*

Sehend Kalesi

Sehend Kalesi'nde geceler, düşen cemrelere, güneşin toprağı okşayan sıcaklığına rağmen haziran sonuna kadar soğuk geçer; doruktaki bembeyaz karlar neredeyse hiç erimezdi. Her gün olduğu gibi o sabah da Urmiye gölünün kara ya doğru yaptığı kıvrımlarla birleşen vadileri, çatakları, mağaraları hızla doldurarak yayılan boru sesine, *tanın* serinliğini tüm tizliğiyle yırtan horoz sesleri eşlik etti. Köpekler havlamaya başladı. Derin uykusundan sıyrılan Taşbek, üzerindeki yün örtüyü kaldırınca ürperti duymasını engelleyemedi. Gece gördüğü rüyayı hatırlamaya çalıştı. Tam ucunu yakalıyor, bir ırmakta atını suluyorken rüyanın geri kalanı elinden kaçırıyordu. Ellerini gökyüzüne tutarak Allah'a şükrettikten sonra ayağa kalkarken, diğer iki candaşı da davrandı. Şirazlı İsmail çocukluk arkadaşıydı. Akli, sufi menzilleri ve cengâverlik eğitiminin her merhalesini birlikte katetmişlerdi. Selçuklu komutanı Tuğluk Bey, Reyli Hasan adını alarak aralarına bilahare katılmıştı. Halifenin emriyle komutanlığına atandığı Selçuklu ordusu kaleyi kuşattığında esir düşmüştü. Biat ettiği kale komutanı Tebrizli

Arifin iltifatına mazhar olmuş; pirin rahleitedrisinden geçmesinin akabinde uzun örgülü saçlarına bile izin verilmişti. Hasan büyük yaşının ve tecrübesinin tersine askerî kademede onlarla aynı rütbeye sahipti. İlmî mertebede ise henüz çok gerideydi. Taşbek yüzünü yıkamak için ibriğe doğru yürüdü. Ayağıyla kovayı kenara çekip yanına gelen dostlarının ellerine su döktü. Ardından vücudunun üst kısmını, boynunu sabunladığı küçük havluyla sildi. Yüzlerini kurulayıp testilerle ayakyoluna gittiler. Taşbek odaya döndüğünde, yün entarisini çıkarıp içliğini, poturunu ve çizmelelerini giydi. Kenarları kırmızı şeritli siyah deri kuşağını beline doladı. Önce yün yeleğini, üzerine belinden itibaren yırtmaçlı, yukarıdan aşağıya uzanan sarı ve yeşil şeritli kahverengi kaftanını geçirdi. Pirinin hediye ettiği kartal başlı gümüş hançerini kuşağına taktı. Kafasına, yün astarlı, kırmızı deri borkünü koydu.

Dışarıya çıkıp içtima alanında toplanmakta olan askerlere katıldılar. Bu aylarda burnuna, güneşten renk değiştirmeye yüz tutan defne yapraklarının yanık kokusu gelirdi de bayılırdı; içine çekmeye doyamazdı. Ciğerlerine dolan rayiha oradan yüreğine atlar; yarattığı esrime hayal dünyasını canlandırırđı. Yoklamayı takiben, güneş Sehend dağının arkasından endamını gösterinceye dek sürecek sabah eğitiminin yönetimini çavuşlara bıraktılar. Tek başına kalınca geriye çekildi, sırtını kale duvarına vererek bulduğı payanda taşı kenarına çöktü. Uzun yıllar evveli dağın eteğine yayılmış şehirde komşuluk yaptıkları Esmâ'nın yüzünü hatırlamayı denedi. Beceremedi. Bugüne kadar onca ısrara rağmen neden evlenmediğini düşünüp dururken, destur isteyen muhafızdan, misafir olarak ağırladıkları eski kale komutanı Tebrizli Arifin odasına çağrıldığını öğrendi. Sevinmesi gerekirken etrafını usulca saran ağırlık onu tedirgin etti. Kılıç ve kalem ehli kimliğiyle ünü Basra körfezinden Hazar denizine, Belh

Şehrine, hatta daha uzaklara yayılmış pirlerin piri Arif, on gündür kale dergâhında yeni *talipler*le hep ayrılık ve vuslat hakkında konuşuyordu. Önce üzerine alınmamıştı ancak piriyle göz göze geldiğinde içi ürperiyordu. Yoksa vakit o vakit miydi? İçeri girdiğinde üstadı yerde, yazı rahlesindeki kâğıdı kelimelerle nakşediyordu. Oturmasını işaret edince yanına bağdaş kurdu. Odada sadece fildişi kalemin kâğıda bastırıldığında çıkardığı ahenkli ses duyuluyordu. Arif son cümlesini yazdıktan sonra Taşbek'e döndü:

“Canımın canı, bilirsin! Hak er geç ama mutlaka tecelli eder etmesine lakin evvela onu özlemek gerektir. Bugün divitimden dökülen beyitleri senin namına yazıyordum. Dostun yüreği pare pare erirken, onu yalnız bir başka dost yüreği anlayabilirmiş. Dilerim ki beni sana bağlayan nurun aydınlığı şu odayı kaplasın, arşa yükselsin ve dahi sıcaklığı cihana yayılsın. Hakkın çağrısı gönlünü doldursun, arzularının efendisi olsun...”

Taşbek'in nefesi kesildi, gözleri kısıldı, pirinin dudaklarına mühürlendi. Pirinin içini eriten sesi kulaklarını yaladı, derken tüm beynini kapladı:

*Yoldur ezelden gelir ebede, insandır dünden gelir yarına,
Ariftir çerağ olur erir, eridikçe iz olur kavuşma anına*

*Her dem ışıık olmaktan her dem ışıık peşinde koşmaktan
Yüreği ateşhanedir, yanarken tutuşturur, kül eder kül olurken*

*Sanmayın her türlü kötülüğü seyre dalar, dertlidir.
Vakti vardır demin, bilir beklemesini vaktin,*

*Kâh camı yakutiden içer, kâh camı billurdan
Kimi zaman mey olur kevserden akar, kimi zaman kelim*

*Gönüllere dökülür damla damla
Yakar pare pare de sanki can-fezadır*

*Sanmayın pir olunca mertebesi yükselir, ne ki berzahta
sabreder durur*

*Ne zemheriler görmüştür ne kavuran sıcaklar da
eğilmemiştir*

*Melamet hırkası giyen bir kez, Hakkın kabrine girmiştir,
Meğerki kızıl külâh takmışsa, nasibidir kutbun, dildarındır
postun*

*Bir gariptir, Allah'ın lütuf denizinde yüzerken kim
ayırabilmiştir,
Ateşi şehveti âşıktan, yollar çatallaşsa da gönüller vuslata
ermişse*

*Mumun önünde pervane, talibin önünde merdane
Geçmişse rıza kapısından anadan üryan, içmişse meyden*

*Artık fena olan, o diyardan göçerse beka için ve dahi
Yollarını kaybedenlerle yolcuların vuslatı yaklaşımışsa*

*Ne gelir dosttan, ne gelir Haktan, ne gelir elden.
Canana hasretten başka.*

Arif, mısraları söylerken, kelimeden kelimeye sıçrarken dalgalanan sesinin heyecanına kapılan talebesinin kirpiklerinden süzülen yaşı görünce ellerini tuttu. Daha fazla dayanamayacağını anlayan Taşbek ayağa kalktı. Abi dese olmaz, baba dese olmaz. Ey hakim! El aman dese... Karşısındaki eteğini tuttuğu adamdı. Büyüklüğünün önünde eğilmek dışında çaresi yoktu.

“Destur ya Piri Mugan!”

Arif toparlandı.

“Derler ki, Rum Diyarı'nın eski adı Anatolia'dır. İki ulu nehrin boyuna, iki ulu nehrin de enine kestiği bu kutsal topraklar nice kadim halka yurt olmuştur. Bereketlidir. Misafiri sever. Mazlumu korur. Lakin ülkenin şeytanı da boldur.